ZPRAVODAJ MĚSTYSE SLABCE

4/2021
20. 9. 2021, 39. ročník

Slabce ■ Modřejovice ■ Rousínov ■ Svinařov ■ Skupá ■ Kostelík ■ Nová Ves ■ Malé Slabce

U rybníka ve Skupé se 28. srpna sešly při nové soutěži tři desítky rybářů

Rybářská soutěž Skoupská louže

Skupá - V sobotu 28. srpna ožil Dolní rybník ve Skupé další rybářskou akcí. Tentokrát se o úlovek snažila třicítka dospělých rybářů. Pokoušeli se zvítězit v 1. ročníku Skoupské louže.

Oficiální začátek byl sice až v 7 hodin, ale natěšení rybáři se začali sjíždět již před šestou hodinou. A není divu, nepřijeli jen z Rakovnicka, ale i z okolí Liberce, Karlových Varů, Plzně a Prahy. Po rozlosování míst a vybalení prutů se dali do práce. A i díky podpoře cateringu s pivonoškou Tomášem Fenclem a roznosem jídla a pití přímo na místo se jim celkem dařilo. Náladu nezkazilo ani deštivé počasí. To se naštěstí na druhou odpolední částečně umoudřilo a vysvitlo sluníčko.

Ani rozhodčí, Honza Melichar a Jirka Gebhart, nazaháleli a měli dost práce. Nejvíce se nachytalo malých plotiček, ale ukázali se i kapři, amuři a dokonce i štika.

Celkovým vítězem se stal Miloslav Bartík z Plzně (530 cm) a největší rybu (68 cm) vytáhl Tomáš Váňa ze Zlosyně. Ani ti, kterým se žádný úlovek nepodařil, neodešli domů s prázdnou a snad se jim ve Skupé líbilo.

Tímto bychom rádi všem poděkovali za pomoc a podporu a doufáme, že se s vámi potkáme při dalším ročníku nebo na jiné akci ve Skupé. ***SDH Skupá***

Přednáška v Kostelíku

Kostelík - O tajuplných pověstech a záhadách města Rakovníka vyprávěl v sobotu 11. srpna v kapli v Kostelíku vlastivědný publicista Roman Hartl v rámci prezentace své připravované knihy Velký průvodce tajemným Rakovníkem. Jeho zasvěcený výklad přilákal na čtyři desítky posluchačů. Svou poutavou přednášku však neomezil pouze na záhadné příběhy z dávné i nedávné minulosti města Rakovníka. Připomněl i okolnosti vzniku kaple v Kostelíku, která v letošním roce oslavila 150. výročí svého vzniku, jejího zakladatele, slabeckého faráře a pozdějšího probošta Vyšehradské kapituly Mikuláše Karlacha, nebo 130. výročí úmrtí spisovatele a novináře Jana Nerudy, jehož maminka Barbora byla rodačkou ze Slabec (viz str. 2 a 3).

OZNÁMENÍ

Městys Slabce oznamuje, že od září 2021 je na zámku ve Slabcích

znovu otevřena ordinace praktického lékaře pro dospělé.

Ordinuje zde MUDr. Jakub Volf, zatím 1x týdně, a to v pondělí od 8 do 11 hodin.

Rozsah ordinačních dnů a hodin se bude dále uzpůsobovat podle počtu zaregistrovaných osob. Registrace je možná na níže uvedeném telefonu, mailu nebo osobně v ordinaci. Pacienti budou moci mimo ordinační hodiny ve Slabcích navštívit MUDr. Volfa také v jeho ordinaci v Rakovníku, Kuštova 2712 (přízemí objektu bývalé vrátnice TOS Rakovník, vchod přímo z ulice).

Kontakty: V pracovní dny 7.30-9.30 hodin na telefonu 725 455 043 nebo trvale na mailu doktor 2712@seznam.cz.

Ordinace MUDr. Volfa nabízí ve Slabcích možnost očkování pro registrované i neregistrované pacienty proti covid-19 jednodávkovou vakcinou Janssen nebo dvoudávkovou vakcinou Moderna

v pondělí 4. 10. 2021 v čase 10-11 hod.

Kouzelné slovo a Jan Neruda

Josef Holý

To docela obyčejné slovo kdyby. Vždyť tolikrát se nám snažilo pomoci při obhajobě (zpravidla ale málo platné), když jsme něco zapomněli či nestihli zařídit nebo třeba i při slabší vědomosti něčeho, ať už zapříčiněnou tím, či oním. Zkrátka - když je slůvko kdyby k prospěchu věci, je námi velebeno, když v opačném smyslu, už je to horší.

Mezi to málo sdělovacích veřejnoprávních i komerčních prostředků lze například zařadit redaktora Dana Hrubého z týdeníku Forum (ostatním se omlouvám), který v minulých dnech připomenul v poměrně obsáhlém článku již 130. výročí úmrtí (22. srpna 1891) jednoho z velikánů české národní literární tvorby, Jana Nerudy.

Je samozřejmě známa přímá vazba tohoto básníka a spisovatele na naši obec, ale třeba již méně tak i na rody s ním spřízněné, jejichž současné generace zde žijí dodnes!

Na Krakovci žil počátkem 18. století Mikuláš Laitner. Jeho syn Martin se v roce 1759 oženil s Annou Jonáškovou (1734-1802) ze Slabec čp. 38 a bydleli v čp. 20, které před nimi obývali židovští obchodníci s kůžemi Marcus Schenk a Efraim Popper a ještě před nimi krejčí Piderman. Druhý syn Martina Laitnera Petr (1765-1842), živil se jako zedník, se roku 1787 oženil s Františkou Valešovou (1765-1840) z Újezdce čp. 6, kde její děd Václav Valeš provozoval hospodu. Mimo dcer Anny, Marie a Josefy a synů Jana, Václava a Josefa, se manželům Laitnerovým narodila v čp. 20 dne 3. 7. 1795 dcera Barbora (1795-1869). A již vdova, znovu se provdala 18. října 1831 za Antonína Nerudu do Prahy. Jejich jediný syn byl Jan (9. 7. 1834 - 22. 8. 1891) - později tak známý básník a spisovatel.

Ve slabeckých čp. 19 a čp. 8 žily v 18. století úzce příbuzné rody Mužíků. V čp. 19 hospodařil Josef Mužík (1749-1800) s Lidmilou Krausovou z čp. 12 a jejich syn Matěj (1782-1866) se roku 1809 oženil s Annou Laitnerovou (1788-1841), starší sestrou Barbory, matky Jana Nerudy.

Ve Svinařově čp. 1 žije od roku 1814 rod Holých, když se sem přiženil (vzal si vdovu Marii Macákovou, rozenou Suttnerovou ze Senomat) Matěj Holý (1786-1873) z Přílep čp. 32. Jejich nejstarší syn Martin (1815-1893) se oženil roku 1852 s Marií Pastorovou (1823-1888) ze Slabec čp. 23 a jejich nejmladší syn Alois (1866-1951) se přiženil v roce 1902 do Újezdce čp. 10, když jeho manželkou stala se Johanna Šímová (1879-1951). Jejich dcera Anna (1906) se v roce 1930 vdala za Karla Bohuslava Mužíka (1897-1959) ze Slabec čp. 8 a tím i rod Holých (ve Svinařově i v čp. 25 a dříve ještě v čp. 4 a čp. 8) „příbuzný“ je, nebo byl, s Janem Nerudou.

Jan Neruda

Totiž - kdybych býval věděl před padesáti lety - mimo životních dat a většinu poměrně rozsáhlé tvorby Jana Nerudy „toto“ navíc - mohla být zpověď u maturitní komise třeba i zlatá. Takhle jsem bral „jen“ stříbro, ale přesto si stále myslím, že slovo kdyby má kouzelnou moc!

U dědečka ve Slabcích

Příspěvek Josefa Holého doplňujeme o úryvek z povídky spisovatele Karla Rožka „Na hlavní škole malostranské“, která vypráví o Nerudově dětství. Jednu z kapitol věnoval autor i Nerudově pobytu ve Slabcích. Jelikož o těchto pobytech (byly nejméně dva) není nic bližšího známo, je následující vyprávění víceméně výtvorem autorovy fantazie (s výjimkou popisu dědečkovy návštěvy v Praze). Věříme, že i tak bude pro čtenáře z našeho kraje zajímavé.

Nerudova slabecká babička Františka Leitnerová zemřela roku 1840 ve věku 75 let, dědeček Petr Leitner dva roky nato ve věku 77 let. V malostranské povídce Týden v tichém domě (1867) zaznamenal Neruda maminčino vyprávění o jejích rodičích, podle něhož Nerudův dědeček neměl po manželčině smrti „pokoje a chodil denně na hřbitov, až sám také umřel. Měl lehkou smrt. Ti se měli rádi jako děti!“

Povídka K. Rožka „Na hlavní škole malostranské“ vyšla v roce 1913.

Nedlouho nato přišel k Nerudovům *(do Prahy)* návštěvou Jeníkův dědeček, Petr Leitner, matčin otec. Byl ve Slabcích zednickým mistrem, a proto dal se Jeníkem prováděti po Malé Straně, aby shlédl znamenité její stavby. Ač sedmdesátník, neodolal chlapcově vypravování a vystoupil dokonce na svatovítskou věž. Chudáčkovi líbilo se to všecko nesmírně, ale týden si potom poležel.

„Nu, Hanzi, u nás ve Slabcích je taky hezky a tatínek i maminka dovolí tě snad, abys k nám přišel o prázdninách,“ zval Jeníka dědeček, aby se mu odsloužil za to, že u něho vyseděl po celou dobu nemoci.

„Maminko, tatínku, pustíte mne k dědečkovi?“

„Abys tam zlobil, ne?“ ozval se otec od okna, kde zašíval cosi na vojenském kabátu.

„A vždyť je Hanzi hodný hoch. Co všecko už ví o pražských domech, o hradě, o kostelích! Tolik mně toho navyprávěl,“ přimlouval se dědeček za Jeníka.

„Naskytne-li se příležitost a bude-li hodný, rádi mu nějaké radosti dopřejeme,“ mínila matka. Byla dojista ráda, že jí Jeníka přece někdo pochválil; dědečkova pochvala zvláště ji těšila.

...

Jeník směl do Slabec k dědečkovi, jenž trávil na výminku pěkné chalupy, kterou před lety prodal. Měl tu útulnou světničku, jejíž obdélníkový tvar porušen byl pecí, jež jako by vražena byla z chodby do světničky.

Hospodář, jemuž chalupa nyní náležela, byl bodrý a dobrý venkovan, jenž s dědečkem žil v stálém přátelství.

Jeník ubytoval se u dědečka a brzy byl tu jako doma. Nejvíce se mu líbilo, že směl běhati bos a že mohl s vesnickými chlapci i do lesa.

Účastnil se všech prací na hospodářově poli. Pomáhal o žních, snášel snopy, shraboval utroušené klasy, pomáhal nakládat, a za to směl jeti na fůře, na snopech, to byl ovšem jiný život, než na dlažbě Malé Strany!

Vyháněli z chalupy krávy na pastvu. Jeník že půjde také pást. Dostal krajíc chleba a bič a hnal na pastvu.

Jindy hnali vepře do panských lesů. Ani této výpravy se Jeník nezřekl.

Jednoho dne probudil se s oteklou a hodně do červena zapálenou patou. Noha ho nesmírně bolela, cukalo to v ní a škubalo. Jeníkovi bylo do pláče; chtěl-li někam, musil skákati po jedné noze. Nemohl ani do lesa, ani na pole a slunce tak volalo, tak lákalo!

Dědeček prohlédl bolavou nohu.

„To je nádcha," prohlásil a dodal: „Nic nepomůže, než nohu nakouřit a nádchu zaříkat."

Dědeček, zrovna jako jeho dcera, matka Jeníkova, věřil ještě v pověry.

Zavolali blízkého podruha, jenž se vyznal v zaříkávání.

Jeník posadil se na zápraží, položil bolavou nohu přes koleno nohy zdravé, držel ji oběma rukama a podruh mu zažehnával nádchu: tlačil k patě dlaň, pak prsty své ruky kroužil kolem chodidla a přitom pronášel říkadlo, jež končilo:

„...abys odešla (nádcho) na moře červený!"

Jeníka to bolelo, zatnul zoubky do spodního rtu, oči se mu slzami zakalily, ale nezaplakal. Projevil se opravdu statečně i trpělivě.

A následujícího dne běhal s kluky už zase jako o závod.

K polednímu přihnal se z pole všechen uřícený čeledín a za ním tlupa chlapců. Všichni byli zřejmě vzrušeni.

„Hospodáři," zvolal čeledín sotva popadaje dechu, „hospodáři, strašné neštěstí."

Hospodář stál na zápraží a slyše zvěst o neštěstí, zbledl poněkud.

„Co se stalo? Jaké neštěstí?"

„Zajel jsem s koňmi příliš na kraj strže, břeh se utrhl a fůra s obilím strhla koně do hlubiny. Jsou zabiti. Hospodáři, jsem sice vinen, ale neudělal jsem to naschvál."

Čeledín řekl to takřka jedním dechem, pak dlaně přirazil na oči a zaplakal.

Hoši s Jeníkem v čele ustrnule hleděli na čeledína i hospodáře. „Teď to přijde," myslili si všichni očekávajíce výbuch rolníkova hněvu.

„Neblahý člověče!" pronesl po chvíli hospodář. „Neopatrný! Pojďte, přesvědčme se, nebude-li pomoci."

A nebyl. Koně, když k nim došli, byli už mrtví.

Hospodáře dotklo se sice toto neštěstí, ale ani hnutím oka nedal toho najevo.

Večer vyprávěl Jeník dědečkovi o hospodáři, a divil se tomu nemálo, jak odevzdaně přijal zprávu o neštěstí.

„Co dělat? Stalo se, stalo. Hněv ani nadávky neštěstí neodvolají. Nutno trpěti," řekl dědeček s nemalou účastí na neblahém hospodářově osudu.

Ale druhého dne měl Jeník příležitost obdivovat se hospodáři ještě více. Přihnala se bouře, strašné krupobití a děsná vichřice.

A když k večeru bouře ustala, šel Jeník s hospodářem a dědečkem do ovocného sadu, jenž náležel ke statku.

Byla to smutná podívaná: po trávě válela se sražená jablka a hrušky, a snad každý kus ovoce, jenž přece zůstal na stromě, byl zraněn a tím znehodnocen. Takové jablko i hruška snadno podléhají zkáze. Příliš ovocem zatížené větve vichřice odervala od kmenů a na nich zely bílé rozštěpené rány.

„Je to boží dopuštění," řekl hospodář stoje uprostřed sadu a smutně pokýval hlavou.

Jeníkovi div nevyhrkly slzy. Bylo mu líto toho krásného ovoce, třebaže nebylo jeho. A zase v duchu obdivoval hospodáře, jak mužně snášel své neštěstí.

Ale do třetice a do nejhoršího.

Ani týden neminul, vypukl oheň v hospodářově stodole plné letošní sklizně. Nebylo pomyšlení zachraňovati co z dřevěné stodoly, stojící v jediném sloupu plamenů a dýmu. Jen chránili občané okolní budovy, aby se oheň nerozšířil, nebo nepřeskočil. Kde kdo nosil v plátěných koších vodu a hasil oheň. Utvořil se dlouhý řetěz od studně až ke stodole a podávali si koše z ruky do ruky. I Jeník byl článkem toho řetězu.

Od toho okamžiku, kdy se vidělo, že proti plamenům není žádné už záchrany, rolník stál tu němý jako sloup a s očima upřenýma k zemi.

Jeník stoje opodál, pozoroval těžce zkoušeného hospodáře. Pojednou rolník rukama zalomil a dal se do tak křečovitého, tak pronikavého smíchu, že to řezalo až kosti.

„No vidíš," řekl jeho bratr se slzami v očích - „Vidíš, k čemu je to dobrý - ani by ses byl snad nezasmál!"

A hospodář ztichl a stál nad stodolou, až celá shořela.

Informace pro poplatníky daně z nemovitých věcí týkající se uplatnění osvobození podle § 4 odst. 1 písm. k) zákona o dani z nemovitých věcí na zdaňovací období roku 2022

Ustanovení § 4 odst. 1 písm. k) zákona o dani z nemovitých věcí ve znění účinném **od 1. 1. 2020, které vzhledem k přechodnému období lze v plné šíři uplatnit na zdaňovací období roku 2022:**

Od daně z pozemků jsou osvobozeny **pozemky v rozsahu, v jakém se na nich nachází**

1. ***ochranné pásmo vodního zdroje I. stupně,***
2. ***krajinný prvek skupina dřevin, stromořadí, travnatá údolnice, mez, příkop nebo mokřad, pokud je tento prvek evidován v evidenci ekologicky významných prvků podle zákona upravujícího zemědělství,*** *nebo*
3. ***příkop, mokřad, močál, bažina, skalní útvar, rokle nebo strž, pokud jde o pozemky ostatních ploch mimo zastavěné území obce, které nejsou užívány k podnikání***

V případě pozemků ochranného pásma vodního zdroje I. stupně nedochází k žádným změnám. **Poplatníkům tedy nevznikla ve vztahu ke změně zákona povinnost podat daňové přiznání k dani z nemovitých věcí.**

Základní podmínkou pro uplatnění nároku na osvobození podle § 4 odst. 1 písm. k) bodu 2 zákona o dani z nemovitých věcí v daňovém přiznání je zápis **krajinných prvků (skupina dřevin, stromořadí, travnatá údolnice, mez, příkop nebo mokřad)** [který nejprve musí vymezit Agentura ochrany přírody a krajiny] **do evidence ekologicky významných prvků v evidenci LPIS, a to v rozsahu, v jakém se na pozemku nacházejí k 1. lednu roku, na který je daň stanovována.**

Změny v evidenci ekologicky významných prvků v evidenci LPIS provádí Státní zemědělský intervenční fond (dále jen „SZIF"). Bližší informace k podání podnětu lze nalézt na adrese:
https://www.szif.cz/cs/lpis-evidence_ekologicky_vyznamnych_prvku

Osvobození pozemků v rozsahu, v jakém se na nich nachází příkop, mokřad, močál, bažina, skalní útvar, rokle nebo strž, pokud jde o pozemky ostatních ploch mimo zastavěné území obce, které nejsou užívány k podnikání.

Aby mohl být pozemek v rozsahu výměry **výše uvedeného prvku** osvobozen podle výše uvedeného osvobození, musí být evidovaný v katastru nemovitostí s druhem pozemku ostatní plocha a zároveň se musí nacházet mimo zastavěné území obce a nesmí být užíván k podnikání. Nezabírá-li výše uvedený prvek celou výměru parcely, osvobození se přizná pouze ve výměře výše uvedeného prvku.

Zpověď smrtelníka aneb 50 let ve Slabcích (8)

Ing. Filip Celba

Tajemníkem MNV Slabce byl tehdy Jan Novák z čp. 78, který byl Ing. Vyskočilovi zdatným pomocníkem. Byl to člověk zkušený, rozvážný, v životě jsem ho neslyšel, že by zvýšil hlas. Byl také známým včelařem. Kdysi pracoval jako účetní JZD Slabce, později se stal vedoucím prodejny Obuvi ve Slabcích, kde pracoval se svou manželkou. O prázdninách se také často zúčastňoval jako vedoucí stravování táborů mládeže, většinou v Cheznovicích u Rokycan nebo U Smrku v Jesenici.

Předsedou hasičů byl tehdy (r. 1975) již více jak dvacet let František Černý. Byl to člověk, který se vše snažil řešit smírem. Jeho oblíbená písnička, kterou musela kapela při každé slavnostní příležitosti zahrát, Malý hošík černovlasý, se časem stala jakousi hasičskou hymnou, která se hraje dodnes. Pozdějším dlouholetým velitelem hasičů se stal v té době Karel Mužík starší, který tuto funkci vykonával od svých sedmnácti let. V době, kdy odešel na operaci obou kyčelních kloubů najednou, už byl hasičským velitelem více jak dvacet let. Byla to pro něj těžká doba, ale dostal se z ní a dnes je již mnoho let okrskovým velitelem hasičského okrsku Slabce.

Ale ještě se několika slovy zastavím u Ing. Františka Vyskočila. To stavění snad byl jeho koníček, a tak měly Slabce, nakonec i já po nástupu na jeho místo, velké štěstí. Po jeho onemocnění v roce 1976 jsme měli připravený pozemek pro výstavbu nové mateřské školy, několik vrtů pro vodu do této školky (nakonec se však voda musela brát odjinud), vyměřený chodník po hlavní komunikaci vedoucí Slabcemi včetně dohod s jednotlivými majiteli pozemků, kteří kvůli chodníku museli s částmi svého pozemku ustoupit) a hlavní rozpracovanou akcí v roce 1977 bylo spádové zatrubnění dešťové kanalizace vedoucí po hlavní silnici obcí s vyústěním do slabeckého potoka. Zejména bylo napínavé hloubení příkopů pro položení dešťových rour o průměru 60 cm, kdy nečekané skalní výběžky zpod terénu si někdy vyžádaly i sbíječky. Celá akce s chodníkem po pravé straně silnice směrem z kopce byla dokončena v roce 1981. Právě pět let po té, co Ing. Vyskočil v roce 1976 tuto akci zahájil. My jsme ji vlastně na jeho počest v roce 1981 dokončili.

Zemní práce na kanalizaci nám prováděl s autobagrem tehdy Zdeněk Ledvinka z Pavlíkova (zemřel cca před 10 lety), práce menšího rozsahu pomáhala zajišťovat drobná provozovna Místního hospodářství MNV Slabce se dvěma malotraktory M4K14, které slouží obci dodnes. V této provozovně pracoval dlouhá léta jako řidič malotraktoru Antonín Vyskočil, později jako pracovnice i jeho žena Vlasta Vyskočilová, Marie Krátká a Růžena Spurná. Dlouholetými pracovníky byli i Karel Polcar, František Proškovský, později Pavel Klekner, Zdeněk Simandl, Ivan Uher a další. V době vyšší nezaměstnanosti jsme přijímali i nezaměstnané občany obce, na které částečně doplácel Úřad práce. Dalším nejdéle pracujícím řidičem parkového traktoru byl již po roce 2000 Václav Konopásek a po jeho odchodu do důchodu již také mnoho let pracuje jako vedoucí skupiny VHČ Josef Hartl ml. ***(Pokračování příště)***

Zpravodaj ÚM Slabce 4/2021. Zpravodaj ÚM Slabce vychází jednou za dva měsíce. Vydává Úřad městyse Slabce. IČO: 00 244 422. Kontakt: 270 41 Slabce 28, telefon: 313 550 144, e-mail: mestysslabce@seznam.cz. Registrováno Ministerstvem kultury ČR pod e. č. MK ČR E 10834

Společenská rubrika

Životní výročí v září 2021 slaví

1. září	**Vlasta Hubková,** Modřejovice 7	**75 let**
13. září	**Radomíra Zelenková,** Modřejovice 35	**50 let**
13. září	**Jaroslav Novák,** Slabce 78	**60 let**
29. září	**Jiří Čermák,** Slabce 65	**70 let**

Životní výročí v říjnu 2021 slaví

7. října	**Helena Benešová,** Skupá 33	**70 let**
15. října	**Václav Rohla,** Slabce 102	**84 let**
16. října	**Jana Hnízdilová,** Slabce 147	**50 let**
19. října	**Jiří Kounovský,** Rousínov 25	**55 let**
21. října	**Marie Škorpilová,** Svinařov 12	**83 let**
24. října	**Miluška Benešová,** Slabce 64	**92 let**
31. října	**Josef Holý,** Slabce 114	**70 let**

Jubilantům blahopřejeme! **Pokud někdo z příštích jubilantů (listopad, prosinec 2021) nechce být zveřejněn ve zpravodaji, nechť to oznámí na ÚM Slabce do konce října.**

Narození

6. července	**Anna Samašová,** Slabce
27. srpna	**Jonáš Kodet**, Slabce

Úmrtí

21. července	**Miroslav Leitner,** Modřejovice 3
5. srpna	**Jaroslava Rohlová**, Rousínov 29

Odhlášeni z trvalého pobytu

7. července **Petr Heller** ze Slabec do Kolešovic

Svatby

14. 7., park Slabce	**Luboš Tesař a Martina Šulcová,** oba Přílepy
17. 7., hrad Krakovec	**Pavel Doubek,** Senomaty, **a Markéta Herinková,** Stochov
17. 7., park Slabce	**David Zelinka a Lucie Polcarová,** oba Chrášťany
24. 7., Skryje, u řeky	**Josef Peták a Veronika Pětrošová,** oba Praha
30. 7., hrad Krakovec	**Lukáš Vestfál,** Rakovník, **a Veronika Janotová,** Hracholusky
30. 7., Hřebečníky	**Zdeněk Kavalko,** Praha, **a Marie Somolová,** Hřebečníky
8. 8., hrad Krakovec	**Martin Bouřil,** Kladno, **a Marie Vohanková,** Chomutov
14. 8., hrad Krakovec	**Martin Galanský,** Rakovník, **a Dorota Vostrá,** Novosedly

SVOZ NEBEZPEČNÉHO ODPADU
SE USKUTEČNÍ **V SOBOTU 23. ŘÍJNA 2021**

Kostelík (náves) • 8.00 - 8.15 | **Modřejovice (náves)** • 8.25 - 8.40
Skupá (náves) • 8.50 - 9.05 | **Slabce (u kontejnerů ve dvoře)** • 9.15 - 9.45
Svinařov (náves) • 9.55 - 10.10 | **Rousínov (u hostince)** • 10.20 - 10.35

ODPAD BUDE ODVEZEN ZDARMA

ZNEČIŠTĚNÉ OBALY (od barev, ředidel, tmelů, lepidel, maziv, olejů apod.), **ODPADNÍ BARVY** (zbytky barev, laků, lepidel, těsnících materiálů), **ABSORPČNÍ ČINIDLA** (čistící tkaniny, znečištěné ochranné oděvy, rukavice a hadry), **MOTOROVÉ A OSTATNÍ OLEJE, OLEJOVÉ FILTRY, PNEUMATIKY** (osobní, nákladní), **ELEKTROZAŘÍZENÍ** (malé spotřebiče - vysavače, žehličky, fény, holicí strojky, pily, vrtačky, TV, monitory, počítače, tiskárny, faxy, telefony, fotoaparáty, přehrávače apod.; velké spotřebiče - pračky, sušičky, myčky, mikrovlnky, sporáky; chladicí zařízení - chladničky, mrazničky, klimatizace, vinotéky), **ZÁŘIVKY** (trubicové, výbojky, úsporné /běžné, reflektorové a halogenové žárovky nepatří do nebezpečného odpadu/), **OLOVĚNÉ AKUMULÁTORY**